

نظریه انرژی روانی یونگ چیست و چرا اهمیت دارد؟

آیا تا به حال احساس کرده‌اید که تمایلات متصادی در روانتان وجود دارند؟ یا به این فکر کرده‌اید که چه چیزی در روان شما باعث تمایلات و رفتارهایتان می‌شود؟

"کارل گوستاو یونگ"، پایه‌گذار "روانشناسی تحلیلی"، با ارائه‌ی نظریاتی عمیق و قابل‌تأمل، سعی کرد نحوه‌ی کارکرد روان انسان را توضیح دهد. در ادامه با مطرح کردن نظریه‌ی انرژی روانی یونگ، شما را با سطح عمیق‌تری از ذهن خودتان و دیگران آشنا خواهیم کرد.

در ادامه همراه ما باشید.
انرژی روانی چیست؟ نظریه یونگ درباره لبیدو

یونگ انرژی روانی یا همان "لبیدو" را انرژی‌ای در روان انسان می‌دانست که منجر به فعالیت‌های ذهنی و روانی مانند درک کردن، فکر کردن، احساس کردن و... می‌شود.

به زبان ساده‌تر، می‌توان لبیدو را سوختن در نظر گرفت که اگر نباشد، ما نمی‌توانیم فکر یا احساس کنیم. هنگامی که شما درباره‌ی چیزی یا شخصی فکر می‌کنید یا برای مثال هیجانی را تجربه می‌کنید، در حقیقت دارید انرژی روانی‌تان را صرف آن می‌کنید. حال اگر فردی انرژی روانی‌اش را صرف فکر یا احساس خاصی کند، درواقع آن فکر یا احساس برایش "ارزش روانی" زیادی دارد و می‌تواند زندگی او را بسیار تحت شعاع قرار دهد.

برای مثال هنگامی که شما عاشق شخصی می‌شوید، در طول روز وقت زیادی را صرف فکر کردن به او می‌کنید و مدام هیجاناتی مانند اشتیاق، دلتگی، اضطراب و حساسیت را تجربه می‌کنید. در این سناریو، آن فرد برای شما ارزش روانی بسیاری دارد و شما دارید انرژی روانی زیادی را صرف او می‌کنید.

مثلاً فردی که چار افسرده‌گی است، مدام غم را تجربه می‌کند و برای همین غم برایش ارزش روانی زیادی دارد. همچنین می‌توان به افراد قدرت‌طلب اشاره کرد که مدام برای کسب قدرت تلاش می‌کنند؛ برای آنها قدرت ارزش روانی قابل توجهی دارد.

اختلاف نظر یونگ و فروید درباره لبیدو

"ریگموند فروید"، پایه‌گذار مکتب "روانکاوی"، بسیار بر یونگ و نظریاتش تاثیر گذاشت و یکی از همین تاثیرات، مفهوم لبیدو بود. یونگ و فروید بر سر چیستی لبیدو توافق داشتند و هر دو آن را انرژی روانی‌ای تعریف کردند که به کار شخصیت سوخت می‌رساند و آن را "روان" می‌نامیدند.

آنها اما سر اینکه لبیدو شامل چیست، اختلاف‌نظر داشتند. فروید باور داشت که لبیدو عمدتاً انرژی جنسی است و بسیار بر تاثیر غریزه و میل جنسی بر امیال و رفتارهای ما تاکید می‌کرد.

یونگ ولی قول نداشت که لبیدو فقط شامل انرژی جنسی است و باور داشت که میل جنسی فقط یکی از موضوعات لبیدو است و لبیدو شامل مفاهیم بسیار گستره‌تری می‌باشد.
رشیه‌ای این اختلاف‌نظر را می‌توان در زندگی شخصی هر دو نظریه‌پرداز جست و جو کرد. یونگ که تاکید زیادی روی انرژی جنسی نداشت، زندگی جنسی نیز موند و بدون اضطرابی را تجربه کرد درحالی که فروید، که اساس نظریه‌اش بر انرژی جنسی استوار است، در مسائل جنسی چار مشکل بود و با ناکامی‌های بسیاری دست و پنجه نرم می‌کرد.
3 اصل حاکم بر روان انسان در نظریه انرژی روانی یونگ

یونگ برای اینکه بتواند کارکرد انرژی روانی یا همان لبیدو را توضیح دهد، مفاهیمی را از فیزیک اقتباس کرد. او سه اصل بنیادی در روان را مطرح کرد که این سه اصل را در ادامه شرح می‌دهیم:

اصل اضداد

یونگ یک اصل مهم در روان انسان را مطرح کرد و آن را "اصل اضداد" نامید و بسیار بر آن تاکید می‌کرد. یونگ هنگامی که درباره‌ی انرژی طبیعی موجود در دنیا تأمل می‌کرد، متوجه اضداد یا قطبیت‌ها در آن شد؛ یعنی هرچیزی در طبیعت، ضد خود را دارد.
از اصل اضداد در طبیعت می‌توان به مواردی مانند گرما در برابر سرما، ارتفاع در برابر عمق، آفرینش در برابر زوال و تولد در برابر مرگ اشاره کرد. یونگ باور داشت که اصل اضداد در مورد انرژی روانی در همه‌ی ما نیز صدق می‌کند.

طبق دیدگاه یونگ، هر میل یا احساسی که انسان تجربه می‌کند، ضد خود را نیز در بر دارد. همین ضدیت یا تناقض‌ها بین قطب‌ها برانگیزندۀ اصلی رفتار و تولیدکننده‌ی انرژی است. هرچقدر تعارض بین قطبیت‌ها شدیدتر باشد، انرژی بیشتری تولید می‌شود.

برای مثال درون روان هر انسانی، این امیال متصاد وجود دارند: عشق در برابر نفرت، منطق در برابر احساس، روشنایی در برابر تاریکی، خشونت در برابر مهربانی، تمايل در برابر بیزاری، خودخواهی در برابر همدلی و زنانگی در برابر مردانگی (در مقاله‌ای مفصل این مورد را شرح خواهیم داد).

ما همه این قطب‌های متصاد را داریم و هرچقدر این قطب‌های متصاد تعارض می‌انشان شدیدتر باشد، انرژی روانی بیشتری تولید

می‌شود؛ دقیقاً مانند دو قطب مخالف بازی. اما این دقیقاً یعنی چی؟

برای مثال تصور کنید شما همزمان که دارای میل به استقلال و خودکفایی زیادی هستید، میل شدیدی هم به واپسگی و مراقبت دارید. این دو میل که در تضاد با یکدیگر هستند، در درون شما کشمکش و تعارض زیادی تولید می‌کنند و روانتان درگیر این موضوع می‌شود.

این تعارض میان میل به استقلال و واپسگی در شما، انرژی روانی‌ای تولید می‌کند که ممکن است تبدیل به خلاقیت، روباه، نشانه‌های روان‌ترنده مانند اضطراب و افسردگی یا منجر به رشد روانی شما بشود.

اکثر ما آدمها، از این قطب‌های متناسب ناگاهیم و فقط به یکی از این قطب‌ها چنگ زده و دیگر را سرکوب می‌کنیم. مثلاً همه‌ی ما میل به خودخواهی و کمک به دیگران را داریم اما اکثرها به یکی از این دو قطب متمایل شده و دیگر را "سرکوب" می‌کنیم. اکثر ما با انسان‌های خودخواهی می‌شویم که هیچ‌کمکی به کسی نمی‌کنیم یا انسان‌های از خودگذشته‌ای می‌شویم که برای خودمان هیچ ارزشی قائل نیستیم و همیشه دیگران را به خود ترجیح می‌دهیم.

از نظر یونگ این روند، سالم نیست و ما باید از "mekanizm dvaui" سرکوب دست برداریم و نسبت به این قطب‌های متناسب درونمان آگاه شویم و آنان را بپذیریم.

این فرآیند باعث می‌شود ما انسان کامل‌تری باشیم و با اکثر آدمها، که فقط به یک قطب کشیده شده و اصطلاحاً "تکقطبی" هستند، فرق کنیم و این مسیر سعادت در دیدگاه یونگ است. اصل هم ارزی

یونگ "اصل هم ارزی" در روان را بر اساس اصل "بقای انرژی" در فیزیک مطرح کرد. طبق اصل بقای انرژی، انرژی هیچ‌گاه از بین نمی‌رود بلکه از شکلی به شکل دیگر تبدیل می‌شود.

یونگ همین قاعده را درباره‌ی انرژی روانی مطرح کرد و اظهار داشت که انرژی روانی هیچ‌گاه از بین نمی‌رود و صرفاً شکلش عوض شده یا به موضوعات متفاوتی جایجا می‌شود.

اگر ارزش روانی در زمینه‌ی خاصی ضعیف یا ناپدید شود، آن انرژی از بین نرفته بلکه به جای دیگری در روان منتقل می‌شود.

برای مثال اگر شما قیلاً علاوه به بدミニتون داشتید و بدミニتون برایتان ارزش روانی داشت (یعنی انرژی روانی‌تان صرف آن می‌شد) و اکنون دیگر به آن علاوه ندارید، آن انرژی روانی‌ای که در گذشته صرف بدミニتون می‌شد، از بین نرفته است بلکه حال به فعالیت یا موضوع دیگری در روان شما انتقال یافته است. مثلاً ممکن است آن انرژی روانی اکنون صرف علاوه به خواندن کتاب شده باشد.

در حالت بیداری، انرژی روانی ما صرف فعالیت‌های هشیار می‌شود که در طول روز انجام می‌دهیم اما وقتی می‌خوابیم، این انرژی روانی به جای اینکه از بین برود، به رویها جایجا شده و صرف آن می‌شود و ما خواب می‌بینیم. نکته‌ی مهم درباره‌ی اصل هم ارزی یونگ، این است که زمینه‌ی تازه‌ای که انرژی به آن جایجا شده باید ارزش روانی "برابری" با موضوع قبلی داشته باشد یعنی باید به طور برابری برای فرد مطلوب وجود یابد.

در مثالی که زدیم، اگر قرار است انرژی روانی‌ای که قبلاً صرف بدミニتون می‌شد صرف علاوه به کتاب شود، باید کتاب برای شما به همان اندازه که بدミニتون جذاب بود جالب باشد و اگر اینطور نباشد، آن انرژی اضافی به ناهشیار شما جاری می‌شود.

آن انرژی اضافی که به ناهشیار می‌رود، تبدیل به چیزی می‌شود که یونگ آن را "سایه" می‌نامید و با اینکه ما از وجودش آگاه نیستیم، اما با قدرت بر روی شخصیت ما تاثیر می‌گذارد و می‌تواند به شکل‌های گوناگون و حتی بیمارگونه مانند وسوس جبران شود. اصل آنتروپی (افت)

"اصل آنتروپی" یا همان افت در فیزیک به این معناست که انرژی به شکل مساوی تقسیم می‌شود. اگر شما یک شیء داغ را در تماس با شیء سردی قرار دهید، گرما از شیء داغ به شیء سرد منتقل می‌شود تا اینکه آنها از نظر دما با یکدیگر برابر شوند.

این اصل اشاره می‌کند که تبادل انرژی‌ای صورت می‌گیرد که به نوعی باعث تعادل بین اشیا می‌شود. یونگ این اصل را نیز در مورد انرژی روانی در انسان به کار برد.

همانطور که در اصل هم ارزی اشاره کردیم، انرژی روانی ثابت است و هیچ‌وقت از بین نمی‌رود بلکه جایجا می‌شود. حال یونگ اضافه می‌کند که در شخصیت ما انسان‌ها نوعی میل به تعادل و آرامش وجود دارد.

طبق اصل اضداد، ما همیشه قطب‌های مخالف در وجودمان داریم که باعث کشمکش می‌شوند و در نتیجه نمی‌گذارند ما به تعادلی که خواهانش هستیم برسیم و برای همین اصل آنتروپی وارد عمل می‌شود و ما آرام آرام به سمتی می‌رویم که انرژی روانی میان قطب‌های متناسب به یک تعادلی برسند.

برای مثال اگر ما دو میل در درونمان داشته باشیم که متناسب باشند و از نظر ارزش روانی خیلی تفاوت داشته باشند، انرژی از آن میلی که قوی‌تر است به آنکه ضعیفتر است جاری می‌شود.

فرض کنید که شما در درونتان همزمان هم میل به خشونت و هم میل به مهربانی دارید اما بیشتر به میل به مهربانی توجه می‌کنید و مهربانی برایتان ارزش روانی بسیار بیشتری دارد؛ یعنی فردی مهربان هستید که کسی از شما خشونتی آنچنان ندیده است.

روان نمی‌تواند تحمل کند که شما فقط به یک قطب توجه کنید و برای همین آرام آرام، آن میل به خشونت به شکل‌های مختلف در شما بروز می‌کند. برای مثال ممکن است ناگهان در جایی دست به رفتاری خشن بزنید که خودتان هم غافلگیر شوید یا جذب فیلم‌های پر از خشونت شوید یا خواب‌هایی با محتوای خشونت‌آمیز ببینید.

این یعنی طبق اصل آنتروپی یونگ، شما به ترتیج دارید به سمت تعادل میان این دو میل متصاد، یعنی خشونت و مهربانی، حرکت می‌کنید و این ناشی از میل به تعادل در شما است.

در نظریه انرژی روانی یونگ، اشاره می‌شود که گرچه روان ما همیشه به سمت تعادل حرکت می‌کند اما هیچ‌گاه به صورت کامل به آن نمی‌رسد. دلایل منفاآنی برای این ادعا می‌توان آورده.

همانطور که قبل تر گفتیم، برای اینکه انرژی روانی تولید شود باید میان قطب‌های متصاد کشمکش وجود داشته باشد و اگر این کشمکش کامل رفع شود و ما به آرامش مطلق برسیم، دیگر انرژی روانی‌ای وجود نخواهد داشت.
همچنین باید فراموش کنیم که زندگی پر از فرار و نشیب و انفاقات جدید است که باعث می‌شود این تعادل کامل، یک آرمان دست‌نیافتنی باشد. باید در نظر هم بگیریم که ما هیچ وقت به محتوای ناهمشیار نمی‌توانیم کامل اشراف پیدا کنیم و برای همین همیشه تعارض وجود خواهد داشت.

دلیل آخری که می‌توانیم مطرح کنیم، این است که ما انسان هستیم و نه یک ماشین مکانیکی که صرفاً در آن انرژی جایجا شود و به ثبات کامل برسد؛ ما بسیار بیچیده‌تریم.
نظریه انرژی روانی یونگ چرا مهم است؟

ما در این مقاله به صورت مفصل راجب نظریه انرژی روانی یونگ و 3 اصل حاکم بر روان انسان صحبت کردیم. حال شما جواب بسیاری از سوال‌هایتان را دارید و دلیل تمایلات و رفتارهای به ظاهر متصاد خودتان را می‌دانید و همچنین می‌دانید که در زیر سطح روانتان، چه اصولی حاکم هستند.

با شناختن این 3 اصل و تفکر درباره‌ی آنها، شما به درک عمیق‌تری از خودتان و انسان‌ها دست یافته‌ید و می‌توانید با آگاهی از قطب‌های متصاد وجودتان و تعامل میان آنها، به آرامش و تعادل بیشتری برسید و فرد آگاه‌تر و کامل‌تری باشید.

"من ترجیح می‌دهم کامل باشم تا خوب" کارل یونگ
منبع: کتاب "نظریه‌های شخصیت" از "دون بی. شولتز" و "سیدنی الن شولتز" / فصل سوم، بخش "انرژی روانی: اضداد، هم ارزی و آنتروپی (افت)"